



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 115/2020-33

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 2. apríla 2020 v senáte zloženom z predsedu senátu Mojmíra Mamojku a zo sudcov Petra Straku (sudca spravodajca) a Martina Vernarského predbežne prerokoval ústavnú sťažnosť sťažovateľky obchodnej spoločnosti VOLVOX UK LTD., Enterprise House, 2 Pass Street, OL9 HZ Oldham, Manchester, Veľká Británia, Company No: 6940097, zastúpenej advokátom Mgr. Marekom Benedikom, Rudnayovo námestie 1, Bratislava, vo veci namietaného porušenia jej základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2 Cob 210/2017 z 2. októbra 2018 a takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť obchodnej spoločnosti VOLVOX UK LTD. **o d m i e t a** ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Vymedzenie napadnutého rozhodnutia a sťažnostná argumentácia

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 14. januára 2019 doručená ústavná sťažnosť sťažovateľky obchodnej spoločnosti VOLVOX UK LTD., Enterprise House, 2 Pass Street, OL9 HZ Oldham, Manchester, Veľká Británia,

Company No: 6940097 (ďalej len „sťažovateľka“), vo veci namietaného porušenia jej základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) rozsudkom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 2 Cob 210/2017 z 2. októbra 2018 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“).

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že medzi obchodnou spoločnosťou [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej len [REDAKOVANÉ] alebo len „záložný veriteľ“), a [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], a [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej aj „záložní ručiteľia“, v spore o uhradenie pohľadávky pred rozhodcovským súdom aj „žalovaní“ a v spore o zrušenie rozhodcovského rozsudku aj „žalobcovia“), bola uzavretá zmluva o záložnom práve z 19. októbra 2005 (ďalej len „zmluva o záložnom práve“) na obchodný podiel v obchodnej spoločnosti [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej len [REDAKOVANÉ]). Účelom zmluvy o záložnom práve bolo zabezpečenie pohľadávky [REDAKOVANÉ], ktorej boli žalobcovia spoločníci a ktorej poskytla [REDAKOVANÉ] peňažné prostriedky na základe zmlúv o splátkovom úvere [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ] (ďalej len „zmluvy o splátkovom úvere“; pohľadávka zo zmlúv o splátkovom úvere ďalej len „pohľadávka“). Pohľadávka nebola žalovanými uhradená. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávky a prevzatí záväzkov postupcu z 5. septembra 2007 uzatvorenou medzi [REDAKOVANÉ] a obchodnou spoločnosťou [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej len [REDAKOVANÉ]), nadobudla pohľadávku obchodná spoločnosť [REDAKOVANÉ]. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávky z 30. júla 2009 uzatvorenou medzi obchodnou spoločnosťou [REDAKOVANÉ] a sťažovateľkou (VOLVOX UK LTD.) nadobudla pohľadávku sťažovateľka.

3. Obsahom zmluvy o záložnom práve boli okrem iného tieto ustanovenia:

- podľa čl. II bodu 2.13 „[z]áložný ručiteľ ďalej vyhlasuje v zmysle § 303 Obch. zák. [zákon č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Obchodný zákonník“)], že zaplatí veriteľovi Pohľadávku za dlžníka, ak Pohľadávku nezaplatí dlžník v zmysle úverovej zmluvy...“,

- podľa čl. III bodu 3.8 «[v]šetky spory, ktoré vznikli alebo vzniknú medzi záložným veriteľom a záložným ručiteľom z tejto zmluvy alebo v súvislosti s touto zmluvou, vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie (ďalej pre každý jednotlivý a/alebo všetky uvedené spory len „spory“), budú riešené a vyriešené v rozhodcovskom konaní pred Stálym rozhodcovským súdom Asociácie bánk v Bratislave podľa jeho základných platných vnútorných predpisov. Rozhodnutie Stáleho rozhodcovského súdu Asociácie bánk v Bratislave bude pre záložného veriteľa aj záložného ručiteľa záväzné...».

4. Sťažovateľka žalovala nadobudnutú pohľadávku na Stálom rozhodcovskom súde Slovenskej bankovej asociácie v Bratislave (ďalej len „rozhodcovský súd“). Ten žalobe vyhovel rozhodcovským rozsudkom č. k.. II/2010-2977 z 3. decembra 2010 (ďalej len „rozhodcovský rozsudok“) a žalovaných (solidárne) zaviazal na zaplatenie sumy 926 255,60 € s príslušenstvom.

5. Žalobcovia sa na Okresnom súde Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) žalobou podanou proti sťažovateľke domáhali zrušenia rozhodcovského rozsudku a vyslovenia neplatnosti rozhodcovskej doložky zo zmluvy o záložnom práve (čl. III bod 3.8 zmluvy o záložnom práve, ďalej len „rozhodcovská doložka“). Eventuálne sa domáhali zrušenia rozhodcovského rozsudku, ponechania rozhodcovskej doložky v platnosti, ale za súčasného vylúčenia rozhodcov, ktorí sa zúčastnili rozhodovania o rozhodcovskom rozsudku a novej vzájomnej dohode o osobách rozhodcov. Žalobcovia namietali, že rozhodcovská doložka sa nevzťahovala na rozhodovanie sporov týkajúcich sa ručenia (celým vlastným majetkom) za dlh spoločnosti [REDAKOVANÉ], a tvrdili, že sa vzťahuje iba na spory týkajúce sa zmluvy o záložnom práve (na obchodný podiel spoločnosti [REDAKOVANÉ]). Namietali, že rozhodcovský súd rozhodol vo veci, na ktorú sa rozhodcovská zmluva nevzťahovala, že rozhodcovského konania sa zúčastnil rozhodca, ktorého vylúčenie z konania nie zo svojej viny nemohli dosiahnuť, a tiež, že bola porušená zásada rovnosti rozhodcovského konania. Okresný súd rozsudkom sp. zn. 28 Cb 11/2011 z 3. februára 2017 (ďalej len „rozsudok okresného súdu“) žalobu zamietol.

6. Krajský súd na odvolanie žalobcov napadnutým rozhodnutím rozsudok okresného súdu zmenil tak, že rozhodcovský rozsudok zrušil. Námietky sťažovateľky sa, čo sa týka

dôvodov rozporujúcich žalobu podanú na okresnom súde, nezmenili; krajský súd však napriek tomu usúdil, že okresný súd nesprávne právne posúdil znenie rozhodcovskej doložky. Akceptoval právny názor žalobcov, podľa ktorého rozhodcovská doložka bola obmedzená na arbitrabilitu zmluvného vzťahu zo zmluvy o záložnom práve, teda na obchodné podiely žalobcov v spoločnosti [REDACTED]. Spor o zaplatenie pohľadávky z titulu ručenia podľa názoru krajského súdu nesúvisí so sporom z titulu zriadenia záložného práva. Arbitrabilita takého sporu mala byť osobitne dojednaná v rozhodcovskej zmluve (doložke), pretože ručenie podľa § 303 Obchodného zákonníka je iným (rozumej odlišným, pozn.) právnym vzťahom. A to je celý problém vo veci, ktorý sťažovateľka napáda ústavnou sťažnosťou.

7. Sťažovateľka v spore (už pred okresným súdom) uplatnila na podporu svojej pozície argumenty, na ktorých konštantne zotrváva. Podľa jej názoru je nesporné, že žalobcovia boli (sú) stranou zmluvy o záložnom práve. Je nesporné, že žalobcovia podpisom zmluvy o záložnom práve vyhlásili, že preberajú ručiteľský záväzok podľa § 303 Obchodného zákonníka za dlžníka zo zmlúv o splátkovom úvere – spoločnosť [REDACTED]. Je tiež nesporné, že rozhodcovská doložka je priamo súčasťou zmluvy o záložnom práve. Žalobcovia vedeli, že súčasťou zmluvy o záložnom práve je aj ručiteľský záväzok, čo potvrdzuje aj vyhlásenie v bode 3.10 zmluvy o záložnom práve o slobodne prejavenej vôli zmluvných strán pri vzniku zmluvy. Zo zmluvy o záložnom práve je zrejmé, že žalobcovia vystupovali v dvojakom postavení „záložca“ a „ručiteľ“, čo je vyjadrené ich označením „záložný ručiteľ“. Akákoľvek reštriktívna konštrukcia snažiaca sa o zúžený výklad obsahu pojmu iba na záložcu nemá v zmysle už popísaného kontextu opodstatnenie, pretože žalobcovia si boli ich postavenia vedomí. Analogicky aj rozhodcovská doložka v zmluve o záložnom práve zastrešuje celý obsah a rozsah zmluvy o záložnom práve, teda aj ručiteľský záväzok zo zmlúv o splátkovom úvere. Je absurdné úspešne tvrdiť, keďže žalobcovia podpísali zmluvu o záložnom práve v celom jej rozsahu, že vo vzťahu k ručeniu s rozhodcovskou doložkou nesúhlasili. Závery krajského súdu sú formálne všeobecné, neodôvodnené, nepreskúmateľné a v konečnom dôsledku svojvoľné a arbitrárne. Výklad vôle zmluvných strán krajským súdom je pokrivený, *a contrario* nebol urobený so zreteľom na úmysel zmluvných strán (§ 266 a nasl. Obchodného zákonníka). Krajský súd

sa v napadnutom rozhodnutí obmedzil na konštatovanie, že spory z ručenia neboli *expressis verbis* uvedené v rozhodcovskej doložke. „*Odvolačí súd v podstate od strán rozhodcovskej zmluvy žiada, aby v prípade, ak zmluva obsahuje viacero právnych inštitútov, resp. ak ide o zmiešanú zmluvu, ako v tomto prípade, aby v nej presne identifikovali (vypočítali) všetky právne inštitúty, resp. zmluvné alebo právne vzťahy, ktoré zmluva obsahuje, ak spory z nich chcú podriaďiť rozhodcovskému konaniu. To je úplne formalistická požiadavka, keď je úplne zrejmé, že ak strany v rozhodcovskej doložke odkážu na určitú (zmiešanú) zmluvu ako takú (ako celok), že ich vôľou je podriaďiť rozhodcovskému konaniu spory týkajúce sa všetkých právnych inštitútov, zmluvných alebo iných právnych vzťahov, ktoré sú predmetom jej úpravy, ergo ktoré zmluva zakladá.*“.

8. Sťažovateľka v petite ústavnej sťažnosti navrhuje, aby ústavný súd vo veci samej vyslovil porušenie v záhlaví tohto rozhodnutia označených práv napadnutým rozhodnutím, aby napadnuté rozhodnutie zrušil, vec vrátil na ďalšie konanie a aby sťažovateľke priznal náhradu trov konania.

9. Sťažovateľka očakáva, že na základe napadnutého rozhodnutia bude zastavené na vec nadväzujúce exekučné konanie, s čím je nevyhnutne spojený zánik obmedzenia žalobcov nakladať s majetkom podliehajúcim exekúcii. Keďže žalobcovia môžu túto situáciu využiť na to, že sa budú majetku podliehajúceho exekúcii zbavovať, sťažovateľka žiada ústavný súd, aby odložil vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia.

II.

Relevantná právna úprava

10. Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

11. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

12. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon. Týmto je zákon č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

13. Podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ústavný súd môže na predbežnom prerokovaní bez ústneho pojednávania uznesením odmietnuť návrh na začatie konania, ktorý je zjavne neopodstatnený.

III.

Posúdenie vecí ústavným súdom

14. Ústavný súd vo vzťahu k čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru už uviedol, že formuláciou uvedenou v čl. 46 ods. 1 ústavy ústavodarca v základnom právnom predpise Slovenskej republiky vyjadril zhodu zámerov vo sfére práva na súdnu ochranu s právnym režimom súdnej ochrany podľa dohovoru (II. ÚS 71/97). Z uvedeného dôvodu preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (IV. ÚS 195/07).

15. Ústavný súd v prvom rade konštatuje, že jeho úlohou nie je zastupovať všeobecné súdy, ktorým predovšetkým prislúcha interpretácia a aplikácia zákonov. Ústavný súd je v súlade so svojou všeobecnou právomocou vyjadrenou v čl. 124 ústavy súdnym orgánom ochrany ústavnosti. Táto právomoc spolu s právomocou podľa čl. 127 ods. 1 ústavy mu umožňuje preskúmať aj napadnuté rozhodnutia všeobecných súdov, avšak iba z hľadiska, či tieto rozhodnutia, resp. v nich vyslovené závery sú alebo nie sú v súlade s ústavnoprosesnými zásadami upravenými v ústave.

16. Z tohto postavenia ústavného súdu vyplýva, že môže preskúmať také rozhodnutia všeobecných súdov, ak v konaní, ktoré im predchádzali, alebo samotným rozhodnutím došlo k porušeniu základného práva alebo slobody, pričom skutkové a právne závery všeobecného súdu môžu byť predmetom preskúmania vtedy, ak by vyvodené závery boli zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne, a tak z ústavného hľadiska neospravedliteľné

a neudržateľné, a zároveň by mali za následok porušenie základného práva alebo slobody (I. ÚS 13/00, mutatis mutandis I. ÚS 37/95, II. ÚS 58/98, I. ÚS 5/00, I. ÚS 17/00).

17. V súlade s konštantnou judikatúrou ústavného súdu možno o zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti hovoriť vtedy, keď namietaným postupom alebo namietaným rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok príčinnej súvislosti medzi označeným postupom alebo rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať takú, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, tiež napr. II. ÚS 399/2010, IV. ÚS 51/2011).

18. Vychádzajúc z uvedenej judikatúry, ako aj prihliadajúc na uvedené skutočnosti a na okolnosti daného prípadu (v ktorých mala byť súdmi použitá právna úprava aplikovaná), nemožno konštatovať, že by interpretáciu zistených skutkových okolností a aplikáciu normatívneho textu zákonných ustanovení použitých krajským súdom v posudzovanom rozhodnutí bolo možné kvalifikovať ako zjavne neodôvodnenú alebo arbitrárnu.

19. Ústavný súd konštatuje, že z predloženej ústavnej sťažnosti a jej príloh je, ako tvrdí sťažovateľka, na prvý pohľad zrejmé, že žalobcovia podpísali zmluvu o záložnom práve. ňou založili v prospech [REDAKOVANÉ] obchodný podiel v spoločnosti [REDAKOVANÉ]. Je nesporné, že zmluva o záložnom práve obsahovala ustanovenie o ručiteľskom záväzku žalobcov za neplnenie spoločnosti [REDAKOVANÉ] z iných zmlúv – zmlúv o splátkovom úvere. Je tiež nesporné, že zmluva o záložnom práve obsahovala rozhodcovskú doložku, ktorá všetky spory vzniknulé zo zmluvy o záložnom práve podriaďuje právomoci rozhodcovského súdu. Sťažovateľka argumentuje, že z veci (formálne) logicky vyplýva, že zmluva o záložnom práve predsa o ručení obsahovo pojednáva, a preto je súčasťou zmluvy o záložnom práve. Keďže sa rozhodcovská doložka vzťahuje na celý obsah zmluvy o záložnom práve, musí sa vzťahovať aj na ručenie.

20. S argumentáciou sťažovateľky sa stotožňuje rozhodcovský súd, ktorý „po preskúmaní záložných zmlúv dospel k záveru, že sa jedná o zmiešané zmluvy v súlade s ustanovením § 491 ods. 3 Občianskeho zákonníka a ustanovením § 275 ods. 1 Obchodného zákonníka, ktoré obsahujú samostatné právne úkony - zmluvy o záložnom práve na obchodný podiel a ručiteľské vyhlásenia. Spojenie uvedených právnych úkonov do jednej listiny nie je v rozpore s právnym poriadkom, obchodnými zvyklosťami ani dobrými mravmi.“.

21. Žalovaní v konaní pred rozhodcovským súdom uviedli, že „ručiteľské vyhlásenia sú zjavne mimo rámca obsahu zmluvy a (myslené zrejme „čo“, pozn.) je v rozpore s vôľou žalovaných v prvom a druhom rade, v rozpore so zásadou poctivého obchodného styku a v rozpore s dobrými mravmi“. Argumentácia okresného súdu v zásade kopíruje formálnu logiku rozhodcovského rozsudku a argumentácie sťažovateľky, k sporu preto nemá čo viac povedať. Sťažovateľka okrem argumentácie, na základe ktorej vyhrala spor pred rozhodcovským a okresným súdom, pred ústavným súdom argumentuje absenciou rozumnej logiky v napadnutom rozhodnutí krajského súdu a sťažuje sa na to, že krajský súd sa v podstate iba obmedzil na konštatovanie, podľa ktorého, keďže spory z ručenia neboli *expressis verbis* uvedené v rozhodcovskej doložke, je potrebné rozhodcovský rozsudok zrušiť. To je podľa jej názoru nedostatočné a, poukazujúc na obsah základného práva na súdnu ochranu a práva na spravodlivé súdne konanie, sa domáha uvedenia dôvodu, pre ktorý spor pred krajským súdom prehrala.

22. Krajský súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviedol, že „[p]okiaľ by sa rozhodcovská doložka mala vzťahovať aj na spory z iného právneho vzťahu - z titulu ručenia podľa § 303 Obeh. zák., muselo by to byť v rozhodcovskej zmluve (doložke) uvedené, pretože spor o zaplatenie pohľadávky z titulu ručenia nesúvisí so sporom z titulu zriadenia záložného práva. Ručenie je len ďalším zabezpečovacím prostriedkom k úverovým zmluvám, a jedná sa o iný právny vzťah, ako právny vzťah zo zmluvy o záložnom práve na obchodný podiel. Rozhodcovská doložka sa teda nevzťahuje na ručiteľský vzťah medzi ručiteľom a veriteľom, pretože v nej nie je vyjadrená vôľa riešiť spory vznikajúce z ručiteľského vzťahu v rozhodcovskom konaní.“.

23. Pre pochopenie uvedenej protipozície je potrebné sa v úvahe vrátiť o krok späť a pripomenúť si, že rozhodcovský aj okresný súd založili svoje rozhodnutia na tom, že zmluvu o záložnom práve vyhlásili za zmiešanú zmluvu, ktorú však neposudzovali proporcionálne. Mieru diligencie, ktorou argumentovali v prospech autonómie vôle zmluvných strán, čo sa týka kreácie zmluvy o záložnom práve, nevyvážili rovnakou mierou diligencie sledovania zmyslu zákona, pokiaľ ide o následné posúdenie zložitosti zmluvy.

24. Podľa § 275 ods. 1 Obchodného zákonníka, ktorým zreteľne argumentuje rozhodcovský súd (a okresný súd jeho rozhodnutie akceptuje), ak sú uzavreté viaceré zmluvy pri tom istom rokovaní alebo zahrnuté do jednej listiny, posudzuje sa každá z týchto zmlúv samostatne.

25. Z citovaného ustanovenia je zrejماً principiálna požiadavka na samostatnosť (oddelenosť) prístupu k posudzovaniu viacerých na sebe nezávislých zmlúv zahrnutých do jednej listiny. Rozhodcovský súd sa pri aplikácii práva minul zmyslu citovaného ustanovenia, pretože ho použil jednostranne, iba v prospech argumentácie o možnosti spojenia viacerých zmlúv v jednej listine. Krajský súd správne predchádzajúcim rozhodnutiam vytkol, že „listina“ bola formálne aj materiálne koncipovaná ako zmluva o záložnom práve a *„obsahom tohto zmluvného vzťahu je zabezpečenie pohľadávky záložného veriteľa zriadením záložného práva na obchodné podiely žalobcov v spoločnosti dlžníka“*. K ďalšiemu nezávislému právnomu úkonu (ručiteľskému vyhláseniu) inkorporovanému do zmluvy o záložnom práve bolo preto treba pristupovať osobitne. Rozhodcovská doložka predstavovala v zmluve o záložnom práve opäť ďalší osobitný právny úkon. Nebolo z nej zrejmé, či sa vzťahuje aj na nenápadné ustanovenie, ktoré je v zmluve o záložnom práve zjavne obsahovo aj systematicky cudzorodým prvkom tak zásadného významu, že mení obchodnú pozíciu žalobcov zo záložcov obchodného podielu obchodnej spoločnosti na ručiteľov celým vlastným majetkom za dlh obchodnej spoločnosti vyplývajúci z iných zmlúv (zmlúv o splátkovom úvere). Nie je správnym tvrdenie sťažovateľky, že rozhodcovská doložka zastrešila celú zmluvu o záložnom práve tak, ako bola koncipovaná, pretože aj rozhodcovská doložka je sama osebe nezávislou zmluvou. Aj na ňu sa preto vzťahuje citované ustanovenie a platí, že aj ju bolo treba

posudzovať osobitne. Vôľa zmluvných strán, čo sa týka prejednávania sporov z ručiteľského vyhlásenia pred rozhodcovským súdom, nebola v rozhodcovskej doložke daná a vzhľadom na to ústavný súd nemá čo napadnutému rozhodnutiu krajského súdu vytknúť. Riešenie zmluvných sporov v rozhodcovskom konaní je alternatívnou možnosťou ku konaniu pred všeobecnými súdmi, a preto je požiadavka na vymedzenie predmetu rozhodcovskej zmluvy (doložky) opodstatnená. Námietka, ktorou sťažovateľka tvrdí, že je úplne formalistické, pokiaľ krajský súd od strán sporu žiada, aby v rozhodcovskej doložke, ak ide o zmiešanú zmluvu, presne identifikovali (vypočítali) všetky právne vzťahy, ktoré zmluva obsahuje, ak spory z nich chcú podriaadiť rozhodcovskému konaniu, vzhľadom na práve uvedené nemá opodstatnenie. Krajský súd sledoval *ratio legis* už citovanej právnej úpravy a aplikoval ju proporcionálne.

26. Vzhľadom na uvedené ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľky odmietol ako zjavne neopodstatnenú podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde. Vzhľadom na odmietnutie ústavnej sťažnosti sa ústavný súd už návrhom sťažovateľky na odklad vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 2. apríla 2020

Mojmír Mamojka
predseda senátu